

ГРОЗДАНА.

Азъ съмъ видѣла една кокошкѣ, която бѣхъ насадали, та измѣти пачы яйца; тѣ като порастнахъ влѣзвахъ да пливатъ въ водѣтъ, а горката кокошка, която неможеше да ходи по тѣхъ, ся отчайваше.

УЧИТЕЛКА.

Чудете ся и за туй на Божіето провидѣніе. Вый видите колко е привърженна тази кокошка на пиленцата си до дѣто тѣ иматъ нуждѣ отъ неѣ; но като токо порастнѣтъ и могѣтъ да си ся поминуватъ безъ неѣ, тѣ ѣ оставятъ и ѣ не познаватъ вече. Отъ дѣ иде, та тази чудесна привърженностъ веднѣга изчезнува въ сичкитѣ животны? Туй е защото за тѣхъ вече не е нужно никакво пазеніе. Въ натурѣтъ нема нищо неполѣзно, сичко е на свой рѣдъ, и напраздно бы си нѣкой въобразилъ че може да ся найдѣ нѣщо несъвършенно. На примѣръ, чеда мои, можете ли да повѣрвате, че по сичкѣ вселеннѣ ще ся найдѣтъ двѣ нѣща, които да ся прилични едно на друго?

СОФІЯ.

Какъ! сладка учителко; мигаръ въ сичкитѣ тѣзи листове, що ся по дървото, не ще има два подобни?

Нема, драга душо, нема по цѣлъ свѣтъ. Единъ голѣмъ Философъ, който ся разхождаше съ една принцезъ, единъ день прѣдложи туй. Тѣ му ся присмѣхъ, и сичкитѣ дворяни, които идехъ подиръ тази принцезъ, прѣкарахъ цѣлыя день да турѣтъ листове единъ до други; тѣ неможѣхъ никога да найдѣтъ два подобни. Но има друго нѣщо, чеда мои, на